

ΙΔ'

Ἡ ἴδρυσις τῆς Ὀμοσπονδίας Χημικῶν Ἑλλάδος, Ἰταλίας καὶ Ἰσπανίας. Διοικητικὸν Συμβούλιον 30ὸν

Φεβρουάριος 1968—Δεκέμβριος 1969

Αἱ ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἀνάδειξιν νέου Διοικ. Συμβουλίου ἔχουν ὀρισθῆ καὶ πρόκειται νὰ διενεργηθοῦν τὴν Κυριακὴν 23ην Ἀπριλίου 1967, ἡ κατὰ δύο ὅμως ἡμέρας προηγηθεῖσα ἐπανάστασις τῆς 21ης Ἀπριλίου ἠμπόδισε τὴν πραγματοποίησίν των. Ὡς ἐκ τούτου τὸ ὑφιστάμενον Διοικ. Συμβούλιον παραμένει εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Ἑνώσεως.

Ἡ νέα Κυβέρνησις, κατὰ γενικὴν ἀπόφασιν ὡς πρὸς τοὺς Ὀργανισμοὺς Δημοσ. Δικαίου, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ Ἑνωσις, ἔχει ἀποφασίσει ὅπως τὰ Συμβούλια αὐτῶν διορίζονται παρ' αὐτῆς καὶ ὅπως ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν των μὴ ὑπερβαίῃ τὰ ἑπτὰ. Κατόπιν τούτου ἀρχίζει ἡ διαδικασία πρὸς ἐγκατάστασιν Συμβουλίου εἰς τὴν Ἑνωσιν, διὰ διορισμοῦ, μερίμνη τοῦ ἐποπτεύοντος αὐτὴν Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας Ν. Οἰκονομοπούλου. Πρὸς ἐπιλογὴν παρ' αὐτοῦ τῶν ἐνδεδειγμένων προβαίνουν εἰς διαβήματα γραπτὰ καὶ προφορικὰ ὁμάδες μελῶν καὶ τοῦ ὑποβάλλεται σχετικὸς κατάλογος. Εἰς αὐτὸν ἀναγράφονται ὀνόματα πολλῶν, ἐκ τῶν στελεχῶν τῆς Ἑνώσεως, καὶ μεταξὺ αὐτῶν συζητεῖται τὸ ὄνομα τοῦ Ι. Κανδήλη καὶ τινῶν ἐκ τῶν ὑποψηφίων διὰ τὰς μὴ πραγματοποιηθείσας ἀρχαιρεσίας.

Διὰ τὰς πρώτας ἐν τῷ Συμβουλίῳ θέσεις φέρονται ἐξ αὐτῶν ὡς ἐπικρατέστεροι οἱ Ι. Κανδήλης καὶ Γ. Σταματάκης. Παρατεινομένης δὲ τῆς ἐκκρεμότητος ὁ Ὑπουργὸς Ν. Οἰκονομῶπουλος τοὺς καλεῖ, ἀπὸ κοινοῦ, μετὰ τινῶν ἀκόμη στελεχῶν τῆς Ἑνώσεως, εἰς κατατοπιστικὴν μετ' αὐτοῦ σύσκεψιν, λαβοῦσαν χώραν κατὰ Ἰούλιον 1967. Ἡ παραίτησις τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ ἡ ἀντικατάστασίς του, λήγοντος τοῦ 1967, διὰ τοῦ Κ. Κυπραίου, ἐπέφερεν, ὡς ἦτο φυσικόν, νέαν καθυστέρησιν εἰς τὸ θέμα τοῦ μελετωμένου διορισμοῦ τοῦ Συμβουλίου.

Κατόπιν τῶν ἐξ ὑπαρχῆς μετὰ τοῦ νέου Ὑπουργοῦ συζητήσεων καὶ τῆς ἐν συνεχείᾳ συσκέψεως, τῇ προσκλήσει του καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν του, με συμμετοχὴν τοῦ Ι. Κανδήλη, καὶ τῶν Διευθυντῶν τοῦ Ὑπουργείου Ι. Μερκάτη καὶ Χ.

Τσοκανᾶ λαβοῦσαν χώραν τὴν 4ην Ἰανουαρίου 1968 καὶ μετὰ νέας συζητήσεις καὶ νέαν σύσκεψιν, ὁ Ὑπουργὸς καταλήγει εἰς ὀριστικὰς ἀποφάσεις ὡς πρὸς τὸ ὑπὸ διορισμὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον. Κατὰ τὰς συσκέψεις αὐτὰς ἐτέθησαν παρὰ τοῦ Ι. Κανδήλη αἱ βάσεις τῆς ὑπὸ τοῦ νέου Διοικ. Συμβουλίου ἀκολουθητέας τακτικῆς, ἣτις προδιεγράφετο χρονικῶς σύντομος, με ἀποστολὴν ὑπηρεσιακῆς μορφῆς, ἔχουσαν κύριον ἀντικείμενον τὴν ἐντὸς τακτῆς προθεσμίας διενέργειαν ἀρχαιρεσιῶν πρὸς ἀνάδειξιν ὀριστικοῦ Διοικ. Συμβουλίου. Περὶ τοῦ προγράμματος τούτου, τοῦ νέου Διοικ. Συμβουλίου, ἐνημερώθη καὶ ὁ Ὑπουργὸς Ἐμπορίου Γ. Παπαδημητρακόπουλος, χημικὸς ἐκ τῶν παλαιῶν στελεχῶν τῆς Ἐνώσεως, ὅστις εἶχεν ἐνδιαφερθῆ ἀπὸ ἀρκετοῦ χρόνου διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ νέου Διοικ. Συμβουλίου.

Οὕτω διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 13643/9.2.1968 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας, εἰς ἐκτέλεσιν τῆς προγενεστέρως κοινῆς ἀποφάσεως ὑπ' ἀριθ. 10499/31.1.68 τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας, Συντονισμοῦ καὶ Βιομηχανίας (δυνάμει τοῦ Α. Ν. 65/1967), μετὰ μακρὰν ἐκκρεμότητα, διορίζεται τὸ νέον Διοικ. Συμβούλιον. Τοῦτο ἔχει τελικῶς ὡς ἀκολουθῶς: Ι. Κανδήλης Πρόεδρος, Γ. Σταματάκης Ἀντιπρόεδρος, Στέφ. Κώνστας Γεν. Γραμματεὺς, Β. Τσατσαρώνης Ταμίας, Γ. Παπαδημητρίου Κοσμητῶρ, Ι. Μερκάτης καὶ Παν. Σκοπελίτης σύμβουλοι με ἀναπληρωματικὸς τοὺς Ι. Κατσούλην καὶ Γ. Πόρον. Τοῦ ΙΙ. Σκοπελίτη παραιτηθέντος ἀμέσως, λόγῳ προσωπικῶν ὑπηρεσιακῶν λόγων, τὸν ἀντικαθιστᾷ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὁ Ι. Κατσούλης. Τὰ μετέχοντα αὐτοῦ μέλη, πέραν τοῦ Προέδρου καὶ τῶν δύο Διευθυντῶν τοῦ Ὑπουργ. Βιομηχανίας, προέρχονται ἐκ τῶν ὑποψηφίων τῶν μὴ πραγματοποιηθειῶν ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Ἀπριλίου 1967.

Τὸ νέον Διοικ. Συμβούλιον ἀνέλαβεν ἀμέσως τὰ καθήκοντά του καὶ ἐπεδόθη μετὰ ζήλου εἰς τὸ ἔργον του, με τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν πολὺμηνον καθυστέρησιν εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς Ὁργανώσεως, τὴν ὁποίαν μοιραίως εἶχε προκαλέσει ἢ περὶ τὴν διοίκησιν τῆς ἐκκρεμότης. Βασισζόμενον εἰς τὸν ἐποπτευόμενον τὴν Ἐνωσιν Ὑπουργῶν Βιομηχανίας, χημικὸν ἐκ ξένου Πανεπιστημίου καὶ ὑπηρετήσαντα ὑπὸ τὴν ἐν λόγῳ ιδιότητά του εἰς μεγάλην ἑλληνικὴν βιομηχανίαν, καθὼς καὶ εἰς τὸν ἕτερον, ἐπίσης χημικόν, Ὑπουργὸν τοῦ Ἐμπορίου, ἔτρεφε μεγάλας ἐλπίδας οὐσιαστικῶν καὶ ταχειῶν ὑπὲρ τοῦ κλάδου ἐπιτεύξεων.

Ὑπὸ τὸ πνεῦμα αὐτὸ παρουσιάζεται καὶ θέτει ὑπ' ὄψιν των τὰ θέματα τοῦ κλάδου, ἀποσπᾷ ὑποσχέσεις καὶ ἀποστέλλει πρὸς τὰ μέλη τὴν ὑπ' ἀριθ. 77/10.2.1968 ἐγκύκλιον, διὰ τῆς ὁποίας γνωρίζει τὰς γενικὰς γραμμὰς τῆς πορείας τὴν ὁποίαν θὰ ἀκολουθήσῃ καὶ διαγράφει τὴν ὑπηρεσιακὴν του μορφήν, κύριος στόχος τῆς ὁποίας θὰ εἶναι ἡ ἐντὸς συντόμου χρόνου διενέργεια ἀρχαιρεσιῶν.

Μεταξὺ τῶν πρώτων ἐνεργειῶν εἶναι ἐπίσης ἡ ἀναδιοργάνωσις τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν», τὴν προεδρίαν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ὁποίων ἀναθέτει εἰς τὸν Ἀναστ. Κώνσταν. Ὡς μέλη αὐτῆς ὀρίζονται οἱ Μιλτ. Βαρνάβας, Πασχ. Μόσχος, Γ. Πόρος καὶ Ἑρν. Τούλ.

Τὸ νέον Διοικ. Συμβούλιον ἐκθέτει λεπτομερέστερον τὸ πρόγραμμά του εἰς τὸ τεύχος τῶν Χημικῶν Χρονικῶν Φεβρουαρίου—Μαρτίου 1968. Μεταξὺ τῶν πολυαριθμῶν θεμάτων προέχουν ἡ βελτίωσις τῶν ἀποδοχῶν τῶν χημικῶν, ἡ αὐξήσις τῶν πόρων τοῦ Ταμείου Ἐπικουρ. Ἀσφαλίσεως Χημικῶν πρὸς βελτίωσιν τῶν παρ' αὐτοῦ συντάξεων καὶ ἡ συμπλήρωσις καὶ κωδικοποίησις τῆς περὶ χημικῶν νομοθεσίας. Ἐπιδίδωκει ἐπίσης τὴν τόνωσιν τοῦ ἐτέρου σκέλους τῆς Ἐνώσεως, τοῦ ἀναγομένου εἰς τὰς πάσης μορφῆς ἐπιστημονικὰς καὶ πολιτιστικὰς ἐκδηλώσεις, θέτον τὴν ἀρχὴν ὅτι τὰ ἐπαγγελματικὰ ὀφέλη ἀκολουθοῦν καὶ ἐπιτυγχάνονται ἐδραϊόμενα ἐπὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀναδείξεως.

Ἐπὶ τῆς κατευθύνσεως αὐτῆς σημειοῦται ἀμέσως πρόοδος, τῆς Ἐνώσεως ἐμφανιζομένης κατόπιν μακρᾶς ἀδρανείας καὶ πάλιν εἰς τὸ προσκήνιον. Τὴν 11ην Ἀπριλίου 1968, ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Ἐνώσεως, ὁ Πρωθυπουργὸς Γ. Παπαδόπουλος ἐκφωνεῖ λόγον, ἐνώπιον πυκνοτάτου ἀκροατηρίου καὶ σχεδὸν ὀλοκλήρου τῆς Κυβερνήσεως, ἀπευθυνόμενον πρὸς ὄλους τοὺς ἐπιστήμονας τῆς χώρας διὰ τοῦ ὁποίου καθορίζεται παρ' αὐτοῦ ἡ ἀποστολή των. Ἡ ἐκδήλωσις αὐτὴ ἐκτιμᾶται ὡς ἀξιόλογον γεγονός, ὑπὸ τὰς συνθήκας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τῆς Ἐνώσεως προβαλλομένης ὡς τοῦ πρώτου ἐπιστημονικοῦ βήματος τῆς Χώρας.

Κατὰ τὴν ἰδίαν περίοδον δίδουν διαλέξεις, ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Ἐνώσεως, οἱ Ὑπουργοὶ Κ. Κυπραῖος (6.4.1968) καὶ Γ. Παπαδημητρακόπουλος (2.5.1968) καὶ ὁ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Γ. Βάρβογλης (9.5.1968). Ἐτέρα μεγάλη συγκέντρωσις λαμβάνει χώραν κατὰ τὴν ὁμίλιαν τοῦ Προέδρου Ι. Κανδῆλη (26.4.1968) κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς 21ης Ἀπριλίου. Δι' αὐτῆς θέτει ἐνώπιον τῶν παρισταμένων ἐκπροσώπων τῆς Κυβερνήσεως τὰς ἀμέσους βασικὰς διεκδικήσεις τοῦ κλάδου, τῶν ὁποίων ἀναμένει τὴν ἱκανοποίησιν. Αἱ συχναὶ αὐταὶ ἐπισκέψεις τῶν Ὑπουργῶν εἰς τὴν Ἐνωσιν κινοῦν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν μελῶν τῆς, ἅτινα τακτικῶς προσερχόμενα τὴν πλαισιώνουν καὶ τὴν ἐνισχύουν μετὰ τὴν σημαντικὴν ἀριθμητικῶς παρουσίαν των.

Ἡ Ἐνωσις προβάλλεται ἐπίσης καὶ εἰς τὸν εὐρύτερον τοῦ ἑλληνικοῦ χώρον. Ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου της Στέφ. Κώνστας τὴν ἀντιπροσωπεύει εἰς τὴν Γεν. Συνέλευσιν τῆς Εὐρωπ. Ὁμοσπονδίας Χημικῆς Μηχανικῆς ἐν Παρισίοις, τὴν συνελθοῦσαν κατὰ τὸ τέλος Μαΐου 1968. Ἐπίσης ὁ Πρόεδρος τῆς Ι. Κανδῆλης, ὡς κεκλημένος τοῦ 10ου Ἐθν. Συνεδρίου τῆς Ἰταλικῆς Χημικῆς Ἐταιρίας, τοῦ συνελθόντος ἐν Παδοῦῃ (17-21.6.1968), τὴν ἀντιπροσωπεύει ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ Συμβούλου Ι. Μερκάτη.

Ἐν τῷ μεταξύ προχωροῦν αἱ εἰσηγήσεις τοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν κωδικοποίησιν τῆς Νομοθεσίας. Ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας πλῆρες σχεδῖον Νόμου, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ Ἐνωσις θὰ διεμορφουτο εἰς Ἐπιμελητήριον. Ἐν τῷ μεταξύ κηρύσσεται ἐκτελεστὴ ἡ νέα συλλογικὴ σύμβασις ἐργασίας. Ἰδιαιτέρα φροντίς καταβάλλεται διὰ τὸ Ταμεῖον Ἐπικουρ. Ἀσφαλίσεως Χημικῶν καὶ ὑποβάλλεται ἐμπεριστατωμένον σχετικὸν ὑπόμνημα. Ἐπίσης τὸ ἀπὸ μακροτάτου

χρόνου απαιτούν νομοθετικήν ρύθμισιν θέμα τῆς ειδικότητος Βιοχημείας ἀπασχολεῖ ζωηρῶς τὸ Διοικ. Συμβούλιον. Προβαίνει εἰς διαβήματα καὶ ὑποβάλλει διεξοδικὸν ὑπόμνημα.

Ἡ λόγῳ ἀσθενείας του, κατὰ Ἰούνιον 1968, ἀποχώρησις ἐκ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γ. Παπαδημητρακοπούλου, τοῦ πάντοτε ζωηρῶς ἐνδιαφερομένου διὰ τὴν Ἐνωσιν, παλαιοῦ στελέχους της, ἀποτελεῖ διὰ τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἀπώλειαν ἐνὸς σημαντικοῦ στηρίγματός του, ἐπὶ τοῦ ὁποίου πολλὰ ἐβάσιζε.

Μεταξὺ 2 καὶ 5 Ἰουλίου 1968 λαμβάνει χώραν ἐν Ἀθήναις συνάντησις ἐκπροσώπων τῶν Ἐθνικῶν Ἐνώσεων Χημικῶν Ἰταλίας καὶ Ἰσπανίας καὶ ἰδρύεται ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν ἢ Διεθνῆς Ὀμοσπονδία Μεσογειακῶν Ἐνώσεων Χημικῶν (DOMEX—FIAC) εἰς ἐκτέλεσιν τῆς παλαιότερας κατ' ἀρχὴν ἀποφάσεως. Σκοπὸς τῆς νέας Ὄργανώσεως, μὲ προοπτικὴν περαιτέρω συμμετοχῆς καὶ ἄλλων χωρῶν, εἶναι ἢ ἐπὶ τοῦ ἐπαγγελματικοῦ καὶ ἐπιστημονικοῦ ἐπιπέδου κοινὴ συνεργασία τῶν χημικῶν τῶν τριῶν χωρῶν. Πρόεδρος τοῦ θμελοῦς Διοικ. Συμβουλίου της ἐκλέγεται ὁ Ἰταλὸς Dr G. Dini, α' ἀντιπρόεδρος ὁ Ἰσπανὸς Dr Izu - Munoz καὶ β' ἀντιπρόεδρος ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Δρ I. Κανδήλης. Συμμετέχουν ἐπίσης εἰς τὸ Συμβούλιον αὐτὸ ὡς μέλη τῆς Ἰταλικῆς ἀντιπροσωπείας οἱ Dr Fed. Benzo καὶ Dr G. Sartori, τῆς Ἰσπανικῆς οἱ Dr Angel Vian καὶ Dr Ant. del Arco καὶ τῆς Ἑλληνικῆς οἱ Δρ Στέφ. Κώνστας καὶ I. Μερκάτης. Ἡ ἐν λόγῳ συνάντησις δίδει ἀφορμὴν εἰς κοινωνικὰς ἐκδηλώσεις μὲ συμμετοχὴν κυβερνητικῶν παραγόντων, ἀντιπροσώπων τοῦ πνευματικοῦ κόσμου καὶ πολλῶν χημικῶν.

Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Καθηγητοῦ Θ. Σκουλικίδη συνέρχεται ἐν Ἀθήναις τὸ 2ον Διεθνὲς Συνέδριον Θαλασσίας Διαβρώσεως (20—24.9.1968), εἰς τὴν ὀργάνωσιν τοῦ ὁποίου συμμετέχει καὶ ἡ Ἐνωσις. Ἐπίσης κληθεῖσα ἐπισήμως συμμετέχει, διὰ τοῦ Προέδρου της, τῶν ἐκδηλώσεων διὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς 33ης Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης (31η Αὐγούστου 1968).

Λήγοντος τοῦ 1968 τὸ Διοικ. Συμβούλιον συνεχίζει τὴν δραστηριότητά του. Συνεπὲς πρὸς τὸ πρόγραμμά του, κατὰ Νοέμβριον, δι' ἐγγράφου του πρὸς τὸν Ὑπουργὸν Βιομηχανίας, ζητεῖ τὴν διενέργειαν ἀρχαιρεσιῶν. Λαμβάνει τὴν ἀπάντησιν ὅτι τὰ Συμβούλια Ὄργανισμῶν Δημοσίου Δικαίου ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι διοριζόμενα καὶ ὅτι ἡ θητεία τοῦ ὑφισταμένου διὰ τὴν Ἐνωσιν εἶναι διετής, λήγουσα τὸ ἐπόμενον ἔτος. Ἐπὶ τῆς ἐτέρας προτάσεως, συντάξεως νέου κανονισμοῦ τῆς Ἐνώσεως, δὲν δίδεται συγκεκριμένη ἀπάντησις. Πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν οικονομικῶν τοῦ Ὄργανισμοῦ, ἅτινα εἶναι πάντοτε ἀνεπαρκῆ, καταφεύγει ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως εἰς τὰς φιλικὰς βιομηχανίας, αἵτινες καὶ προβαίνουν εἰς σχετικὰς ἐνισχύσεις. Τὸν ἴδιον σκοπὸν προβλέπεται νὰ ἐξυπηρετήσῃ ὁ διὰ τὸν χειμῶνα προγραμματιζόμενος Χορὸς τῶν Χημικῶν. Ἀπασχολεῖ ἀκόμη, κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν, τὸ Συμβούλιον τὸ θέμα τῆς ἀνεξελέγκτου λειτουργίας τῶν ἰδιωτικῶν σχολῶν βοηθῶν χημικῶν καὶ ὁ Πρόεδρος του I. Κανδήλης ἀρθρογραφεῖ σχετικῶς τόνιζων τὴν ἀνεπάρκειαν τῶν παρεχομένων παρὰ τῶν σχολῶν αὐτῶν γνώσεων. Ὄργανώνει ἐπίσης

τήν σειρὰν τῶν ἐπιστημονικῶν ὁμιλιῶν τοῦ χειμῶνος 1968 - 1969 μὲ πρώτους ὁμιλητὰς τοὺς Καθηγητὰς Θ. Κουγιουμτζέλην καὶ Γ. Μαρίνον.

Συνεχίζεται ἡ δραστηριότης τῆς FIAC καὶ ἀντιπροσωπεῖα ἐκ τῶν Ι. Κανδήλη, Στεφ. Κώνστα, Ι. Μερκάτη καὶ Πασχ. Μόσχου μετέχει εἰς τὰς ἐν Ρώμῃ συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς, αἵτινες λαμβάνουν χώραν ἀπὸ 20ῆς—22ας Δεκεμβρίου 1968.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν προβαίνει ἐπίσης τὸ Διοικ. Συμβούλιον εἰς τὰς πρώτας ἐνεργείας διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Δ' Πανελλ. Χημικοῦ Συνεδρίου. Τὴν προεδρίαν τῆς σχετικῆς Ἐπιτροπῆς ἀναθέτει εἰς τὸν Καθηγητὴν Γ. Βάρβογλην.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον προβαίνει εἰς πλείστας, διὰ τὰ ἐπὶ μέρους θέματα, ἐνεργείας καὶ παρουσιάσεις. Μεταξὺ αὐτῶν τὰ ἀφορῶντα τὸ περιοδικόν, τὰ χωλαίνοντα οἰκονομικά, ἡ εὐπρόσωπος παρουσιάσεις τοῦ Χοροῦ τῶν Χημικῶν, ἡ Γεν. Χημικὴ Βιβλιοθήκη κ.λ.

Τὴν 11ην Ἰανουαρίου τοῦ 1969 ἐορτάζεται, παρουσίᾳ ἐπισήμων καὶ πολλῶν χημικῶν, ἡ εἴσοδος τοῦ νέου ἔτους, μὲ τὴν καθιερωμένην συγκέντρωσιν τῆς κοπῆς τῆς Βασιλόπιττας.

Οὕτως εἰσέρχεται ἤδη τὸ 1969 καὶ ἡ Γεν. Συνέλευσις, διὰ τὴν λογοδοσίαν ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ λήξαντος ἔτους 1968, λαμβάνει χώραν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας Κ. Κυπραίου, τὴν 9ην Μαρτίου.

Ὁ χορὸς τῶν Χημικῶν πραγματοποιεῖται τὴν 13ην Φεβρουαρίου 1969 εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον Μεγάλης Βρετανίας καὶ σημειώνει ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ὡς κοσμικὸν γεγονός. Τὸ ἐξ αὐτοῦ ὅμως καθαρὸν ἔσοδον, τὸ προοριζόμενον ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν Χημικὴν Βιβλιοθήκην, λόγῳ τῆς βαρείας φορολογίας τῶν εἰσπράξεών του, δὲν εἶναι τὸ ἀναμενόμενον.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἐπιδιώκει σύσφιγξιν τῶν δεσμῶν μετὰ τῶν ἐπαρχιακῶν συλλόγων καὶ ὁ Πρόεδρος του, μὲ τὴν εὐκαιρίαν προσωπικῶν ταξιδίων του εἰς Πάτρας, Βόλον καὶ Θεσσαλονίκην, συνεργάζεται μετὰ τῶν διοικήσεών των.

Διὰ τὸ μέγα θέμα τῆς κωδικοποιήσεως τῆς περὶ χημικῶν νομοθεσίας τρέφει ἤδη πολλὰς βασιμωτέρας ἐλπίδας κατόπιν τῶν δηλώσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Κ. Κυπραίου κατὰ τὴν Γεν. Συνέλευσιν τῆς 9.3.1969 καὶ τῶν διαμειφθέντων κατὰ τὴν προηγηθεῖσαν παρ' αὐτῷ σύσκεψιν τῆς 5.3.1969.

Αἱ ἐνέργειαι συνεχίζονται πρὸς πᾶσαν πλευράν. Καταγγέλλεται ἡ συλλογικὴ σύμβασις ἐργασίας πρὸς ἐπιδίωξιν νέας, μὲ καλυτέρους ὄρους. Τὸ χρονίζον θέμα τῆς νομοθεσίας περὶ χημικῶν, μελετώμενον πάντοτε παρὰ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου, ἀνησυχεῖ τὸ Διοικ. Συμβούλιον διὰ τὴν καθυστέρησιν. Τὴν 13ην Αὐγούστου 1969 λαμβάνει χώραν νέον διάβημα τοῦ Προέδρου τῆς Ἐνώσεως εἰς τὸν Ὑπουργὸν καὶ δίδονται νέαι διαβεβαιώσεις περὶ ταχείας δημοσιεύσεως τοῦ σχετικοῦ Νόμου. Ἐπίσης διὰ τὴν ρύθμισιν τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τῆς Ἐνώσεως, διὰ τὸν ὁποῖον ἀπὸ καιροῦ ἔχει ζητηθῆ ἡ ἐντολὴ πρὸς ἐκσυγχρονισμόν του.

Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 1969 ἀποφασίζεται ὁ διαχωρισμὸς τῶν «Χημικῶν Χρο-

νικών» εις δύο χωριστάς εκδόσεις κυκλοφορούσας ανεξαρτήτως. Τὴν ἐπιστημονικὴν ἐκδοσιν ὑπὸ τὴν φροντίδα τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς των, με ἐργασίας συντεταγμένας κατὰ τὸ πλεῖστον εις τὰς βασικὰς ξένας γλώσσας, καὶ τὴν Γενικὴν Ἐκδοσιν ὑπὸ τὴν φροντίδα τοῦ ἰδίου τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἐνώσεως, με φορέα αὐτοῦ τὸν Πρόεδρον Ι. Κανδήλην. Ἡ ἐκδοσις αὕτη περιορίζεται εις τὴν δημοσίευσιν μελετῶν γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος καὶ θεμάτων ἐφαρμογῆς καὶ ἐπίσης εις τὴν δημοσίευσιν ἐπιστημονικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς εἰδησεογραφίας.

Λόγω τῆς διαφορᾶς γνωμῶν, μεταξὺ ὠρισμένων μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, κατὰ τὸν Ἰούλιον 1969 ὑποβάλλονται ἀλληλοδιαδόχως αἱ παραιτήσεις τῶν συμβούλων αὐτοῦ Γ. Παπαδημητρίου (9.7.1969) καὶ ἀκολούθως Ι. Μερκάτη καὶ Ι. Κατσούλη (23.7.1969). Κατόπιν τῆς τοιαύτης διασπάσεως τῆς συνοχῆς τοῦ Συμβουλίου καὶ πρὸς διευκόλυνσιν ἐξευρέσεως λύσεως, ὑποβάλλουν τὰς παραιτήσεις των εις τὸν Ὑπουργὸν καὶ οἱ Ι. Κανδήλης καὶ Γ. Σταματάκης, Πρόεδρος καὶ Ἀντιπρόεδρος αὐτοῦ. Ἐπ' αὐτῶν κατετοπίσθη ἐγγράφως καὶ προφορικῶς ὁ Ὑπουργὸς Κ. Κυπραίος, ὅστις κατόπιν τούτου ἐζήτησε τὰς παραιτήσεις καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν Στεφ. Κώνστα καὶ Β. Τσατσαρώνη. Ἀκολούθως ὁ Ὑπουργός, διὰ τῆς ἀποφάσεώς του ὑπ' ἀριθ. 90095/8492/26.9.1969, ἀπεδέχθη τὰς παραιτήσεις μόνον τῶν δύο τελευταίων καὶ ἐπεφυλάχθη διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Συμβουλίου, ὅπερ οὕτω παρέμεινε πενταμελές.

Ἐν Ἀθήναις λαμβάνουν χώραν δύο ἀκόμη ἐπιστημονικὰ συμπόσια εις τὰ ὁποῖα ἐκπροσωπεῖται συμμετέχουσα ἐνεργῶς ἡ Ἐνωσις. Εἶναι τὸ τῆς «Ἡλιακῆς καὶ Αἰολικῆς Ἐνεργείας» (8—13.9.1969) καὶ τὸ «Πλανήτης Γῆ» (22.9—6.10.1969).

Εἰς τὴν Μαδρίτην συνέρχεται εις 3ην συνάντησιν τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς FIAC (4—6.10.1969) εις τὴν ὁποίαν μετέχει ἡ ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεῖα διὰ τῶν Ι. Κανδήλη, Ι. Μερκάτη καὶ Π. Μόσχου. Ἡ πρόσκλησις τῶν Ἰσπανῶν πρὸς τὰ μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς FIAC ἔχει γίνει με τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἐκεῖ Ἐκθέσεως Πλαστικῶν Εἰδῶν τῆς Ἰσπανικῆς Βιομηχανίας, *Exproplastica* 69, καὶ τοῦ Συμποσίου Διαβρώσεως καὶ Προστασίας, τοῦ ὀργανωθέντος παρὰ τῆς Ἐθν. Ἐνώσεως Ἰσπανῶν Χημικῶν. Οἱ Ἰσπανοὶ ἐπιδαπιλεῦν πολλὰς τιμὰς καὶ περιποιήσεις εις τοὺς Ἕλληνας. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ι. Κανδήλης, εις τὰ πλαίσια τῆς ἐκ μέρους τῶν Ἰσπανῶν Χημικῶν ἐπιδεικνυομένης ἐγκαρδιότητος παρατείνει τὴν παραμονὴν του περιοδεύων τὴν Ἰσπανίαν, πρὸς πληρεστέραν γνωριμίαν τῆς Χώρας αὐτῆς.

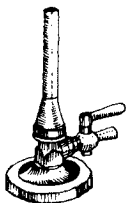
Τὸ 1969 εὐρίσκεται εις τὴν λῆξιν του καὶ εις τὸν ἐπιστημονικὸν τομέα ἡ Ἐνωσις ὀργανώνει τὴν σειρὰν τῶν διαλέξεων τῆς διὰ τὸν ἀρχόμενον χειμῶνα 1969 - 1970, με πρῶτον ὀμιλητὴν τὸν Καθηγητὴν τῆς Ἀστρονομίας εις τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν Δ. Κωτσάκη. Ἐπίσης ἐγκαινιάζει τὸν θεσμὸν τῶν ἐπιστημονικῶν διαγωνισμῶν καὶ τῆς ἀπονομῆς σχετικῶν ἐπάθλων, πρὸς παρακίνησιν τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς βιομηχανίας διὰ τὴν ἔρευναν, ὡς καὶ πρὸς σύσφιγξιν τῆς συνεργασίας μεταξὺ βιομηχανῶν καὶ τῶν ἐρευνητικῶν ἰδρυμάτων. Οἱ διαγωνισμοὶ αὐτοὶ

ἀποβλέπουν εἰς τὴν ἀπονομὴν χρηματικῶν ἀμοιβῶν εἰς νέους τὴν ἡλικίαν ἐπιστημονας, ἐκτελεστάς τῶν καλύτερων ἐρευνητικῶν πρωτοτύπων ἐργασιῶν. Ὁ πρῶτος διαγωνισμός, ὁ παρὰ τῆς Ἐνώσεως προκηρυσσόμενος, χρηματοδοτεῖται παρὰ τῆς βιομηχανίας χρωμάτων ΧΡΩΤΕΧ, καὶ εἶναι ἀφιερωμένος εἰς τὴν μνήμην τοῦ προῶρος ἐκλιπόντος νεαροῦ σπουδαστοῦ Χημείας Ἀποστ. Γ. Τσιμπούκη, υἱοῦ τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς Ἑταιρίας.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς Ἐνώσεως, τὸ ὁποῖον κατόπιν τῆς τελευταίας ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας, γενομένων δεκτῶν τῶν παραιτήσεων δύο ἐκ τῶν μελῶν του, εἶχε παραμείνει ἀσυμπλήρωτον, ἤδη ἀναμορφοῦται. Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 11428/10295/6.11.1969 κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ Α' Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας ἀνασχηματίζεται καὶ συμπληροῦται ὡς ἐξῆς: Ι. Κανδήλης Πρόεδρος, Γ. Σταματάκης Ἀντιπρόεδρος καὶ μέλη Ἄνδρ. Κώνστας, Ἰω. Κατσούλης, Ἰω. Μερκάτης, Ἀδ. Δερλερὲς καὶ Νικ. Μπούρας. Τούτου ἐγένετο ἡ ἐγκατάστασις τὴν 11ην Δεκεμβρίου 1969, παρὰ τοῦ ἰδίου τοῦ Ὑπουργοῦ Κ. Κυπραίου, ὅστις προσήλθεν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐνώσεως καὶ προήδρευσε τῆς πρώτης συνεδριάσεώς του. Κατ' αὐτὴν ἀντηλλάγησαν προσφωνήσεις καὶ ἐδόθησαν παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ νέαι διαβεβαιώσεις. Ἐπηκολούθησε, μετὰ τὴν ἀποχώρησίν του, ἡ συμπλήρωσις τοῦ Προεδρείου τοῦ Συμβουλίου τούτου ὡς ἀκολούθως: τοῦ Ἀδ. Δερλερὲ ἀναλαβόντος τὴν Ἀντιπροεδρίαν εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Γ. Σταματάκη ἐκλεγέντος Γεν. Γραμματέως. Ὁ Ν. Μπούρας ἐξελέγη Ταμίας καὶ ὁ Ἄνδρ. Κώνστας Κοσμήτωρ.

Τὴν 12ην Δεκεμβρίου 1969 ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἐπιστημονικῆς ὁμιλίας τοῦ Καθηγητοῦ Ὁργαν. Χημείας καὶ Προέδρου τῆς Διοικ. Ἐπιτροπῆς τοῦ Πανεπιστημίου Πατρῶν Δ. Θεοδωροπούλου ἡ Ἐνωσις ἐδεξιώθη εἰς τὰ γραφεῖα τῆς τοῦ φοιτητῆς χημείας τοῦ Πανεπιστημίου τούτου, εἰς ἔνδειξιν τῆς θερμῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος αὐτῆς πρὸς τοὺς μέλλοντας συναδέλφους, τοὺς ἐκπαιδευομένους εἰς τὴν νεωτέραν ἐκ τῶν ἐλληνικῶν χημικῶν σχολῶν.

Ἐτέρα ἐπιστημονικὴ ἐκδήλωσις ἐπηκολούθησε τὴν 16.1.1970, κατὰ τὴν ὁμιλίαν τοῦ Καθηγητοῦ Γ. Καραγκοῦνη προϊσταμένου τοῦ Κέντρου Φυσικοχημείας τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος Ἐρευνῶν.

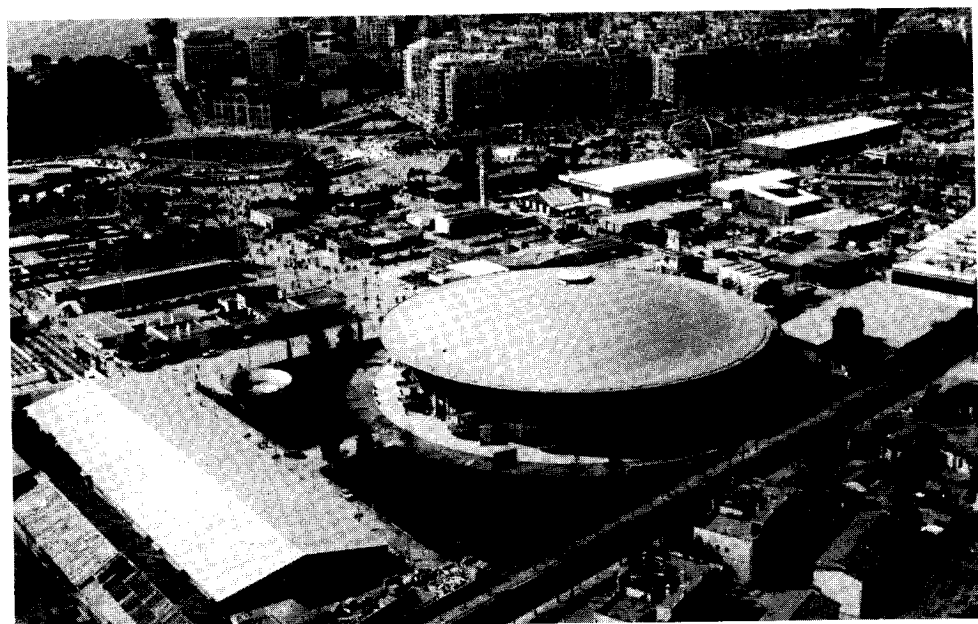

Ἡ ἰδρυτικὴ συνεδρίασις (2α Ἰουλίου 1968) εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως, τῆς Διεθνoῦς Ὀμοσπονδίας Μεσογειακῶν Ἑνώσεων χημικῶν (FIAC), μὲ τὴν συμμετοχὴν τῶν ἀντιπροσωπειῶν Ἰταλίας, Ἰσπανίας καὶ Ἑλλάδος. Εἰς τὸ Κέντρον οἱ Dr Izu-Munoz (Πρόεδρος τῆς ANGE Ἰσπανίας), Καθηγ. Dr Angel Vian (Μέλος Ἰσπανικῆς Ἀντιπροσωπείας), Δρ Ἰω. Κανδήλης (Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως) καὶ Dr Gen. Dini (Πρόεδρος τῆς UNCI Ἰταλίας, ὁ ἐκλεγείς καὶ Πρόεδρος τῆς FIAC).

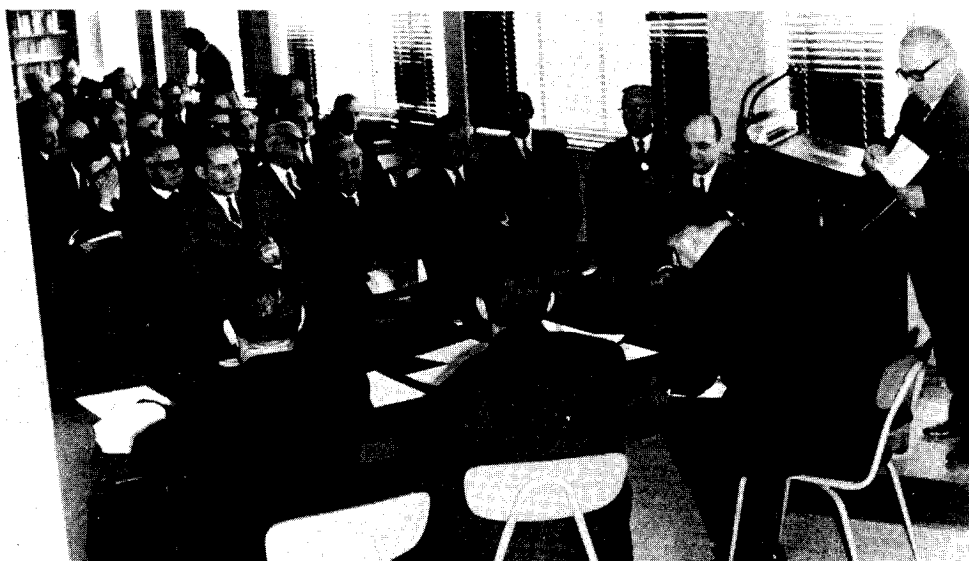
Ἀπὸ τὸ ἐπὶ τῇ ἰδρύσει τῆς FIAC ἑορταστικὸν δεῖπνον εἰς τὰ «Ἀστέρια» Γλυφάδας τὸ ἑσπέραις τῆς 3ης Ἰουλίου 1968. Εἰς τὸ Κέντρον, ἐκατέρωθεν τοῦ Προέδρου, οἱ Πρεσβευταὶ τῆς Ἰσπανίας S. Quiroga (πρὸς τὰ ἀριστερὰ) καὶ τῆς Ἰταλίας M. Conti (πρὸς τὰ δεξιὰ τῆς εἰκόνας).

Οί μετέχοντες τῶν τριῶν ἀντιπροσωπειῶν, οἵτινες ἀποτελεσαν τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς FIAC, φωτογραφοῦνται, μετὰ τῶν κυριῶν τῶν, ἐν συνεχείᾳ τοῦ ἑορταστικοῦ δείπνου.

Ἡ γενικὴ ἀποψις τῆς Διεθνoῦς Ἐκθέσεως Θεσσαλονικῆς τοῦ 1968.

Ἡ ἐν Ρώμῃ δευτέρα συνάντησις τῶν μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς FIAC εἰς τὸ Μέγαρον Sripola, κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 20ῆς Δεκεμβρίου 1968. Ἐξ ἀριστερῶν: Dr Fed. Benso, Δρ Στεφ. Α. Κώνστας, Dr Ant. del Arco, Dr Leop. Izu-Munoz (Πρόεδρος τῶν Χημικῶν Ἰσπανίας καὶ Α' Ἀντιπρόεδρος τῆς FIAC), Dr Gen. Dini (Πρόεδρος Χημικῶν Ἰταλίας καὶ Πρόεδρος τῆς FIAC), Καθηγ. Dr Angel Vian, Δρ Ἰω. Κανδήλης (Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως καὶ Β' Ἀντιπρόεδρος τῆς FIAC).

Ἐκ τῆς τακτικῆς Γεν. Συνέλευσιν τῶν μελῶν τῆς Ἐνώσεως τῆς 9ης Μαρτίου 1969.

Ἰωάννης Δ. Κανδήλης

Δέκατος τρίτος Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν.
Προήδρευσε α') 8.2.1968 - 6.11.1969, β') 6.11.1969 - 6.11.1971, γ') 6.11.1971 - 6.7.1974.